

[Christmas Møller.]

havde været villige til at gaa noget længere end til de 2 500 Kr. Men i dette er der i alt Fald ikke de fleste Penge, og dertil kommer, at i det Øjeblik, man standsede et eller andet Sted, maaske noget højere — og vi indenfor mit Parti har ogsaa været inde paa den Tankegang, at med de ændrede økonomiske Forhold var det vanskeligt at give Tilskud fra det offentlige til Befolkningsslag med Indtægter paa f. Eks. 3 000 Kr. — man kan ogsaa godt sige det Tal, her har været Tale om — og derover, vilde dette medføre, at man fik Arbejdsløsheds-kasserne delt i to Kategorier: en, som fik Tilskud og var statsanerkendt, og en anden, som ikke fik Tilskud og saa naturligvis heller ikke vilde have Statsanerkendelse og Statsindseende; at dette skulde være nogen heldig Udvikling for Arbejdsløsheds-kasserne i Almindelighed eller for Samfundet, tror jeg, at alle, som ønsker en rolig Udvikling paa dette Omraade, vil be-nægte.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet angaaende Etablering af Fort-sættelseskasser, tror jeg, det har været rigtigt, at man paa den Maade, som det er sket, har mødtes mellem det meget store Tilskud og det noget mindre, som var fore-slaaet ved anden Behandling. Ogsaa jeg kan være med til, at man overfor de daar-ligst stillede Arbejdere gaar med til Slettelse af 1½ Mill. Kr.s Gæld af den ikke ubetydelige Gæld, som deres Kasser i Kraft af de daar-lige Tider har faaet. Jeg understreger, at man fra Regeringens og Regeringspartiernes Side har bøjet sig for det Krav, som er stillet fra vor Side om, at Arbejdsgiverbidraget bliver staaende ved de 3 Kr., og at for Be-stemmelsen om, at Arbejdsgivernes Bidrag skulde høre op, naar Fonden var naaet op til 12 Mill. Kr., og saa for stedse høre op, fik — jeg har maaske Lov til at sige det paa den Maade — een Ansvar, medens andre maaske i højere Grad burde have det. Men hvordan det nu end historisk forholder sig paa dette Omraade — det ærede Medlem Hr. Krag ser rigtig veltilfreds ud, saa man kan forstaa, at han havde ikke Ansvar for det —, men hvorledes nu end Ansvar fordeles sig mellem de to daværende Re-geringspartier, tror jeg, man har Lov til at sige, at det Arbejdsgiverbidrag, man her bliver staaende ved, kan man ikke fra Ar-bejdsgiverside beklage sig over, naar man ser paa Bidragene til Arbejdsløshedsfonden eller i Anledning af Arbejdsløsheden i andre Lande, og man kan heller ikke beklage sig over — og jeg anser det for et Gode —, at

Arbejdsløshedsfonden faar, om jeg saa maa sige, den Permanens, som det betyder, at i samme Øjeblik som Fondens Beholdning gaar ned under 10 Mill. Kr., begynder Ar-bejdsgiverbidraget at løbe igen. Vi har vel nok Lov til at sige, at vi ved de Lovforslag, vi nu snart vedtager ved tredje Behandling i Forbindelse med det, som blev vedtaget i Oktober, i Fællesskab har gjort, hvad vi kunde, for at disse Bestemmelser foreløbig ikke skulde faa megen aktuel Interesse. Det maa efter min Opfattelse ogsaa hilses med Tilfredshed, at Bestemmelsen om den Forbindelse, der er mellem Arbejdsløsheds-kassernes Understøttelse og Hjælp fra Hjel-pekasser, faar den Affattelse, som den har faaet i Ændringsforslag Nr. 42, hvorefter Hjelpekasseunderstøttelsen begrænses og begrænses paa den Maade, som det er skildret i Betænkningen paa Side 2; jeg tror, man har Lov til at sige, at der her paa en god og fyldestgørende Maade er givet Ud-tryk for, hvorledes den nye Bestemmelse skal opfattes.

Jeg tror da, man kan sige, at det Lov-forslag, som her foreligger, paa en Række Omraader af ikke uvæsentlig Betydning tager Hensyn til de Ønsker, som mit Parti har gjort gældende gennem disse Aar an-gaaende Arbejdsløshedslovgivningen, og det er klart, at mit Parti saavel som det andet Oppositionsparti paa en Række Omraader har maattet bøje sig for de Krav, som Regeringspartierne har stillet, idet vi først og fremmest maatte have det Maal for Øje at faa en Arbejdsløshedslovgivning, som ved Siden af den ordinære Arbejdsløshedsunder-støttelse skabte et Apparat, som virkelig kunde bruges, og det er mit Haab, at dette er skabt gennem denne Lovgivning, som helst ikke skulde have Karakter af kun at gælde i kort Tid, men som gerne skulde være saaledes, at der paa de afgørende, de prin-cipielle Punkter var givet Regler gældende for en rum Tid fremefter.

Rager: Naar vi i Dag faar vedtaget den Arbejdsløshedslov, der nu foreligger til Behandling her i Tinget, er det Slutstenen paa et Arbejde, der har været i 3 Aar. Der har i Virkeligheden i Udvalget været arbej-det ret ivrigt paa dette Spørgsmaal, ikke mindst i Fjor. Jeg henviser bl. a. til den Betænkning, som blev afgivet den 25. April 1931, og som findes i Tillæg B. Sp. 3041—56; den viser den Række Oplysninger, som Ud-valget gennem sit Arbejde havde indhentet. Men det lykkedes jo ikke i de to foregaaende Aar at komme til Enighed. Det er først sket i Aar, og jeg forstod af det ærede Medlem Hr.